

første, der blev forsynet med disse Rifler, var Rytteriet. I 1904 oprettedes der Rekyk-sektioner i Rytteriet, hver Eskadron forsynedes med 3 Rekykrifler, og der uddannedes Mandskab til at bruge dem. I 1907 blev Beholdningen forøget med et Rekykgevær for hver Eskadron, saa der var 4 ved hver, hvoraf et i Reserve. Nu ønsker man altsaa noget lignende for de sjællandske Fodfolksbatailloner. Man vil forsyne hver Bataillon med 20 Rekykgeværer, og det fornødne Mandskab skal uddannes til at bruge dem. De Bevillinger, der foreslaas paa Finansloven, gaar altsaa ud paa at bevilge Beløb til Vedligeholdelse og lignende, til Øvelser, nærmest for Resten til Skivemateriale, og endelig til Ammunition, tilsammen 12,200 Kr.

Ændringsforslag Nr. 151 gaar ud paa, at det foreslaaede Beløb, 380,000 Kr., til Alarmeringsøvelser skal udgaa. Dette Ændringsforslag maa jeg selvfølgelig modsætte mig, da det i Hærlovens § 25 bestemmes, at der mindst en Gang hvert fjerde Aar skal afholdes Alarmeringsøvelser for Mandskabet paa Øgruppen Øst for Store Bælt. 1913 er det sidste Aar, idet det den 30. September 1913 er 4 Aar siden Vedtagelsen af Hærloven. Det vil altsaa være i Strid med Hærloven at vedtage det nævnte Ændringsforslag. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, men derimod kunde jeg ønske at sige nogle Ord om et Samraad, der er knyttet til samme Konto. Der har været afholdt Samraad om Alarmeringsøvelserne, som skal foregaa i den kommende Sommer. Hensigten med disse Øvelser maa jo være at virke hen til, at Mobiliseringen i Krigstid, eller naar der er Fare paa Færde, kan foregaa saa hurtigt og præcist som muligt, saa at Hærafdelingerne Øst for Store Bælt kan samles saa hurtigt som muligt paa det Sted, hvor man vil have dem hen. Naar det er Formaalet, maa det ogsaa være Meningen, at disse Øvelser skal foregaa under Forhold, der ligner Forholdene under Krigsfare saa meget som muligt. Man vil indkalde Mandskabet med meget kort Varsel og paa de nærmere foreskrevne Maader. Disse Øvelser er altsaa af Vigtighed for Hærens Administration, men af ikke mindre Vigtighed er det, at Mandskabet er kendt med, hvordan det skal forholde sig, naar det bliver hurtigt indkaldt, men da vil det jo være af stor Betydning, at disse værnepligtige, som det gælder, er godt underrettede. Efter Hærloven kan jo Alarmeringsøvelserne omfatte alle Dele baade af Hæren og Søværnet; men efter den Redegørelse, der er fremsat

i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget om Alarmeringsøvelserne, er det jo ikke Hensigten at gaa saa vidt. Man vil f. Eks. ikke indkalde de værnepligtige af Søværnet og heller ikke de værnepligtige, der fra Søværnet er overført til Hæren, det vil altsaa sige en Del Fæstningsartillerister, og heller ikke vil man indkalde Arbejdstropperne, ej heller hele Lægekorpset. Det ved Folk jo ikke paa Forhaand; det maa de altsaa underrettes om i Tide. Der vil ogsaa være det Forhold, at navnlig en Del af de ældre Aargange vil være i Tvivl om, hvorvidt de skal møde eller ikke. Det er jo ikke saadan for de værnepligtige, der har staaet en Del Aar i Rullen, at vide paa staaende Fod, om de nu er mødepligtige, naar Kirkeklokkerne ringer paa usædvanlig Maade, eller der for øvrigt sker et eller andet, saa at man uden at give dem tilstrækkelig Underretning kan paalægge dem at møde. I den Retning mente jeg, det vilde være heldigt, om Ministeren i god Tid vilde lade Offentligheden tilgaa Meddelelse i Form af Offentliggørelse, eller hvordan man nu vilde gøre det, saa at ingen kan være i Tvivl om, hvorvidt de skal møde eller ikke, og saa at navnlig ingen af dem, der skal møde, kan være i Tvivl derom. Men det var jo ogsaa heldigt, om ingen andre lod sig alarmere, og at der opstod saa lidt Forvirring som muligt. Et andet Forhold vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, og det er dette, at de værnepligtige ogsaa maa være klare over, hvor de skal møde. Hensigten maa være og er jo ogsaa den, at de skal møde ved deres Afdeling. Men nu vil der jo til Foraaet ske en Overflytning — den paa-begyndes jo i de nærmeste Dage og er for Resten allerede paabegyndt — af de fynske og jyske Garnisoner til Sjælland; og det er sikkert ikke alle de værnepligtige, som nu er uddannede i Nyborg eller Fredericia, eller hvor det nu er, bekendt, hvor de skal møde, idet de ikke ved, hvor deres Garnison nu ligger. Ogsaa i den Retning maa det være heldigt, at Folk er vel underrettede. Og der er et Forhold til, som jo nødvendiggør en saadan Underretning. Efter Hærloven og efter de Anmærkninger, der findes i Finanslovsforslaget, er jo alle de værnepligtige, der opholder sig paa Øerne, mødepligtige, selv om de hører til fynske eller jyske Batailloner. Ogsaa disse Folk maa vide, hvor de skal møde; saa ogsaa i den Retning vil jeg haabe, at den højtærede Forsvarsminister vil sørge for, at der i Tide udgaar fornøden Meddelelse til Offentligheden. Selvfølgelig kan jeg ikke her føje